

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eleftheri tileorasi A.E. 'ALTER CHANNEL', Konstantinos Giannikos

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson mazikis Enimerosis kai, Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. L 298, s. 23) ze zmianami wprowadzonymi art. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz. U. L 202, s. 60) — Program telewizyjny obejmujący przedstawienie zabiegu dentystycznego o charakterze estetycznym — Pojęcie kryptoreklamy

Sentencja

Artykuł 1 lit. d) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, iż istnienie zapłaty lub podobnego wynagrodzenia nie stanowi niezbędnego elementu dla stwierdzenia, że kryptoreklama ma charakter zamierzony.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Vicenza — Włochy) — Electrosteel Europe sa przeciwko Edil Centro SpA

(Sprawa C-87/10) (¹)

(Jurysdykcja, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze — Sąd miejsca wykonania zobowiązania leżącego u podstaw roszczenia — Sprzedaż towarów — Miejsce dostawy — Umowa z klauzulą „Dostawa: franco fabryka”)

(2011/C 226/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Vicenza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Electrosteel Europe sa

Strona pozwana: Edil Centro SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Ordinario di Vicenza — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna — Pojęcie „miejsca, w którym rzeczy zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone” — Ostateczne miejsce przeznaczenia rzeczy przewidziane w umowie lub miejsce, w którym sprzedający zwalnia się ze zobowiązania dostawy

Sentencja

Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprzedaży na odległość, miejsce, w którym towar został lub powinien zostać dostarczony zgodnie z umową określa się na podstawie postanowień umowy.

W celu ustalenia, czy miejsce dostawy zostało określone „zgodnie z umową”, sąd krajowy winien brać pod uwagę wszystkie istotne reguły i klauzule umowy, które mogą określić w sposób jednoznaczny to miejsce, w tym reguły i klauzule powszechnie uznane i potwierdzone zwyczajami handlu międzynarodowego, jak „Incoterms” („international commercial terms”) opracowane przez Międzynarodową Izbę Handlową, w wersji opublikowanej w 2000 r.

W braku możliwości określenia miejsca dostawy na tej podstawie, bez odwoływania się do przepisów materialnych znajdujących zastosowanie do umowy, miejscem dostawy jest miejsce faktycznego wydania towaru, w wyniku którego nabywca uzyskał lub powinien był uzyskać możliwość rzeczywistego dysponowania towarem w miejscu ostatecznego przeznaczenia transakcji sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-115/10) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Uzupełniająca krajowa pomoc bezpośrednia — Warunki przyznania)

(2011/C 226/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központj Szerve

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, s. 1) oraz art. 1 i art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 113) — Przepisy krajowe wyłączające z otrzymania krajowej pomocy uzupełniającej związanej z system jednolitej płatności obszarowej producentów, wobec których toczy się postępowanie likwidacyjne — Uprawnienie państw członkowskich do ustalenia w celu kwalifikowalności do otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej warunków nieprzewidzianych dla przydzielenia rozważanej pomocy wspólnotowej

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione decyzją Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji, jeżeli Komisja Europejska nie wyraziła uprzednio zgody na warunek dotyczący braku takiego postępowania.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Campsa Estaciones de Servicio SA przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-285/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 i art. 27 — Podstawa opodatkowania — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne na transakcje pomiędzy stronami powiązаными w przypadkach cen oczywiście niższych od zwykłych cen rynkowych)

(2011/C 226/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Campsa Estaciones de Servicio SA

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 6, 11 i 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne towarów i usług transakcje pomiędzy podmiotami powiązаными w przypadku cen znacznie niższych od cen rynkowych

Sentencja

Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinna być interpretowana w ten sposób, iż sprzeciwia się ona temu, aby państwo członkowskie stosowało do transakcji takich, jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, dokonanych pomiędzy stronami powiązаными, które uzgodniły cenę oczywiście niższą od zwykłej ceny rynkowej, inną zasadę ustalania podstawy opodatkowania niż ogólna zasada przewidziana w art. 11 część A ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, poprzez rozciągnięcie na nie stosowania zasad ustalania podstawy opodatkowania dotyczących przekazania lub wykorzystania towarów lub usług na potrzeby prywatne podatnika w rozumieniu art. 5 ust. 6 i art. 6 ust. 2 rzeczony dyrektywy, jeżeli owo państwo członkowskie nie postępowało zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27 tej dyrektywy w celu uzyskania upoważnienia na wprowadzenie takiego środka stanowiącego odstępstwo od rzeczony zasady ogólnej.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Zollamt Linz Wels przeciwko Laki DOOEL

(Sprawa C-351/10) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie wykonawcze do kodeksu celnego — Artykuł 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 — Pojazd wprowadzony na obszar celny w ramach procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych — Pojazd wykorzystywany w ruchu wewnętrznym — Nieprawidłowe wykorzystywanie — Powstanie długu celnego — Organy krajowe właściwe w sprawie poboru należności celnych)

(2011/C 226/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof